

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 56

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20. Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά 8 στίχας.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΚΑΙ ΡΟΔΟΣΛΑΒΩΦ

Ἡ σιδηρὰ τῶ ὄντι ἐπιμονὴ ἦν ἀνέπτυξεν ἀπέναντι τῶν ρωσικῶν ἀπαιτήσεων ἢ βουλγαρικῆ ἀνηγεμονία, καὶ ἡ ὁσημέραι πιθανωτέρα καθισταμένη γνώμη ὅτι ἡ Ρωσία θὰ παραιτηθῆ τῆς στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς Βουλγαρίας, ἐπαναφέρει τὴν δημοσίαν προσοχὴν εἰς τοὺς ἐν Σόφια πολιτικούς. Δημοσιεύσαντες πρὸ πολλοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Καραβέλωφ, ἑνὸς τῶν ἀντιβασιλέων, παραθέτομεν σήμερον τὰς εἰκόνας τοῦ προέδρου τῆς ἀνηγεμονίας Σταμπούλωφ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ραδοσλάβωφ.

Σταμπούλωφ. Ἐγεννήθη ἐν Τυρνόβω τῷ 1853. Σκοπεύων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἰερατικὸν στάδιον, ἀφιερῶθη κατ' ἀρχὰς εἰς Θεολογικὰς μελέτας. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἄλλως ἀπεφάσισαν. Πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ Σταμπούλωφ διεφλέγετο ὑπὸ τοῦ πύθου νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἀπελευθερομένην τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Κατὰ τὴν ἐν Βοσνίᾳ ἐπανάστασιν τοῦ 1874, ἐπεχείρησε καὶ οὗτος ἐν Ἐσκῆ-Ζαργᾶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸν λαὸν εἰς στάσιν, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρά του ἐκεῖνη ἀπέτυχε. Καταφυγὼν εἰς Βουκουρέστιον, ὁ Σταμπούλωφ εἰργάζετο ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ σκοποῦ, ὠργάνωσε δὲ ἐκεῖθεν καὶ νέαν συνωμοσίαν, ἣτις ὁμως ἀπέτυχεν ὡς ἡ πρώτη. Τέλος ἐξερράγη ὁ ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος, εἰς ὃν ὁ Σταμπούλωφ ἔλαβε μέρος ὡς ἐθελοντῆς μετὰ τῶν ἄλλων συμπολιτῶν του. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον ἐδημιούργησε μετὰ τοῦ Καραβέλωφ τὸ λεγόμενον φιλελεύθερον κόμμα. Μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμουλίας ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Βουλγῆς. Ἐξωσθέντος τοῦ ἡγεμόνος, μετέβη εἰς Τύρνοβον, ὅπου ἐργασθεὶς μετὰ ζέσεως καὶ δραστηριότητος παρεσκεύασε τὴν ἀντεπανάστασιν, τὴν καταρρίψασαν τοὺς ρωσ-

σφραγας από της αρχής, επαναγαγούσαν δὲ προσωρινῶς τὸν Ἀλέξανδρον εἰς Βουλγαρίαν. Ἀναχωρῶν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέβηκεν αὐτῷ τὴν προεδρείαν τῆς ἀντιβασιλείας.

Ρωδοσλάβωφ. Εἶνε ὁ πρόεδρος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως. Μολοντί δὲ ἀνήκων εἰς τὸ ριζοσπαστικὸν κόμμα ὑπῆρξεν ἀνάγκη εἰς τῶν πιστοτέρων τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου ὁπαδῶν. Μέχρι τινὸς συνέπραττε μετὰ τοῦ Καραβέλωφ, κατέχων ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ προεδρευομένῳ ὑπουργείῳ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Πρὸ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, περιήλθε πρὸς αὐτὸν εἰς ρῆξιν καὶ ἀπεχώρησε τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα συνεφιλίωσαν πάλιν αὐτούς. Ὁ Ρωδοσλάβωφ εἶνε ἀρχηγὸς τῆς ἰσχυροτέρας ἐν τῇ βουλῇ μεριδος.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἀπουσία τοῦ βασιλέως καὶ ὁ οἰωνός. — **Κινητικὴ ἀποψις.** — **Μία λέξις μετὰ πλὴν σημασίαν.** — **Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Δαμασκηνού.** — **Ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.** — **Ὁ περὶ τὰ ποτὰ ἀγών.** — **Ἡ λιπαρὰ Θεσσαλία καὶ τὰ προϊόντα τῆς.** — **Ἡ αἵματοχυσία.**

Εἶχομεν ἀναγγεῖλη τὴν ἀφιξίν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας διὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἀλλ' αὐτὴ καθυστέρησεν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Μολοντί ὁ βασιλεὺς ἐξέφρασεν εἰς τοὺς παρισίνους δημοσιογράφους θερμούς ἐπαίνους διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρωτεύουσάν τοῦ βασιλείου του, χωρὶς ποσῶς νὰ μνημονεύσῃ, σωφρονῶς ἄλλως τε ποιῶν, τῆς διοικητικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς αὐτῆς, δὲν αἰσθάνεται ὅμως καὶ πολὺ μεγάλην διάθεσιν νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφοῦ μάλιστα μακθάνει ὅτι τὸ θέρος δὲν ἔληξε διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη πλὴν τῶν διασκεδάσεων, ὅλα τὰ λοιπὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα καλοκαιρινὰ ἀγαθὰ, ὁ καύσων, ὁ κωνιορτός, οἱ κώνωπες κλπ. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια θὰ ἦτο ἤδη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἂν δὲν ἐκώλυε τὸ ταξιδιὸν τῶν ἡ τρικυμῖα. Εἶνε περιέργως ἡ σύμπτωσις αὐτῆ. Καὶ ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτε ἀνεχώρησαν οἱ βασιλόπαιδες, ἡ τρικυμῖα παρηκολούθησε τὸν πλοῦν των, νῦν δὲ ὅτε πρόκειται νὰ ἐπανακἀμφώσῃν, ἡ τρικυμῖα τοὺς καταδιώκει. Ὁ οἰωνός οὗτος, — ἂν εἶνε οἰωνός — μίαν μόνον ἐξήγησιν ἐπιδέχεται, ἥτις εἶνε καὶ ἡ φυσικωτάτη, ὅτι οὐδαμοῦ οἱ βασιλεῖς μας δύνανται νὰ ζήσωσιν ἡσυχώτερον καὶ ἀνετώτερον εἰμὴ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τῷ ὄντι ἂν καὶ ἀποπέουσιν ἐκ Νικαίας, ὡς τὸ πάλαι οἱ Σταυροφόροι, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν κατέρχονται εἰς τὸ κράτος των ὑπὸ περιστάσεις ἐξαιρετικῶς εἰρηνικῆς. Τὰ πάντα ἡσυχάζουσιν ἡ νερκωθεῖσα πολιτικὴ οὔτε κἀν σείεται ἐν τῷ ληθάργῳ τῆς καὶ ὁ ἀναβρασμός μόνον ὑπάρχει εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν οἰνοπωλῶν, ἐνθ' ἀποθηκεύεται τὸ γλεῦκος, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐνθα οἱ ζηλεύσαντες τ' ἀποτελέσματα τῶν σεισμῶν μεσῖται ἐπιφέρουσι γενικῶν εἰς τὸ κράτος κλονισμὸν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἀνυψώσεως καὶ καταπτώσεως τοῦ ναπολεονίου. Τὰ πράγματα εἶνε λίαν ἡσυχὰ καὶ οὔτε ἐπιδείξεις, οὔτε προσφωνήσεις, οὔτε λόγοι ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἀναμένουσι τὸν βασιλέα ἐπιστρέφοντα. Ἡ ἐκ τοῦ περυσινῷ σφοδρῷ ἐρεθισμοῦ ἀντιδρασις ἐπικρατεῖ ἀκόμη καὶ τὸ σύνθημα ἐφέτος εἶνε νάρκη. Ἀλλὰ ἡ νάρκη ὅταν δὲν σημαίνει ληθαργικὴν καταστάσιν, σημαίνει φοβερὸν καταστρεπτικὸν μηχανήμα ἐκρηγνύμενον αἰφνιδίως, ἐν ἄλλοις λόγοις τορπίλῃν. Ἡ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς θὰ μᾶς δεῖξῃ ποῖαν ἐκ τῶν δύο σημασιῶν ἔχει ἡ νάρκη μας.

Ἐκ τῶν περὶ Ἀθηνῶν λόγων τοῦ βασιλέως λαλοῦν-

τος πρὸς τοὺς γάλλους δημοσιογράφους, μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἰδίως ἡ ἐξῆς φράσις: «Τὸ Αἶγατον πέλαιος μᾶς ἐρχεται ὀλίγον μακρὰν» ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι εἶνε εἰς τοὺς πόδας μας, ὅταν ἀναβαίνωμεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν». Εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ Α. Μ. παραγωνρίζει τὴν ἀξίαν τῆς εὐεργεσίας ἣν ἠθέλησε νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν του ὁ κ. Δαμασκηνός ἐπιχειρήσας νὰ μεταφέρῃ τὸ Αἶγατον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀλλ' εἶνε ἀπ' ἐτέρου ἀληθές ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνός ἀντὶ νὰ μεταφέρῃ τὸ Αἶγατον, μετέφερε . . . τὴν Κωπαίδα!

Εἰς τοὺς κατ' αὐτὰς λαθόντας χώραν πολιτικούς ἀκροβολισμούς, μετ' ὅλην τὴν ἐπικρατούσαν νάρκην, ἡς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, μεταξὺ τῶν ἐφημεριδίων, ἀπεδόθη σὺν τοῖς ἄλλοις νέος χαρακτηρισμὸς εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπη ἐπικληθέντα πρῶτον τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν ὁ τυχὼν πλείονων χαρακτηρισμῶν καὶ ἐπιθέτων κολακευτικῶν ἢ χλευαστικῶν ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιθετον εἶνε ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἀτυχές. Δεδομένον ὅτι τὸ ὄνομα Ἑλληνας, ὅπως κατήντησε σήμερον δὲν ἔχει σημασίαν πολὺ εὐφημον οὐδ' εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, οὐδ' εἰς τὴν τῶν Γάλλων, οἵτινες εἶνε οἱ μόνοι φίλοι μας, ἡ ἐπίτασις αὐτοῦ διὰ τοῦ πρῶτος ἀποκτᾷ σημασίαν ἠικιστα κολακευτικὴν διὰ τὸν νῦν πρωθυπουργόν, προτιμότερον δὲ θὰ ἦτο οἱ φίλοι του, ἂν ἐπομένως θέλωσι νὰ τὸν βαθμολογήσωσι, ν' ἀποκαλέσωσιν αὐτὸν τοῦλάχιστον ἔσχατον τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἀπεκλήθη ἄλλοτε ὁ Φιλοποίμην, καὶ ὅπως δὲν θὰ ἠνείχτο βεβαίως σήμερον ν' ἀποκληθῆ ὁ κ. Φιλοποίμην . . . Παρρασκευαίδης.

Ὁ δεινότητος καὶ κρίσιμος ἀγὼν προμηνύεται ὅτι θὰ συναφθῇ εἰς τὴν περὶ τῶν μονοπωλίων συζήτησιν, διὰ γενικῶς μὲν λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐξῆς ἰδιαιτέρον. Μεταξὺ τῶν μονοπωλίων, ἅτινα σκέπτεται νὰ ἰδρῶσιν ἡ κυβερνήσις εἶνε καὶ τὸ τῆς σούμας, ἀπὸ ταύτης δὲ μέχρι τῆς σουμάδας ἡ διαφορὰ εἶνε ἐλαχίστη καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης φοβεῖται εὐλόγως μήπως ἡ ἐχθροπάθεια τῶν ἀντιπάλων του ἐπιτήδες τὸν ἀποστερήσῃ τῆς χρήσεως τοῦ προσφίλου του ποτοῦ, ἐν ᾧ καὶ μόνον ἀνευρίσκει ὀλίγην γλυκύτητα μετὰ τόσα πικρὰ ποτήρια ἀψίνθου, ἅτινα ἔχει καταπιῆ.

Σπουδαιότητα εἰδησις ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημεριδας: Σακχαρωτῶν κοκκινουγούλιων ἡ καλλιέργεια ἐπέτυχε θυμασιῶς ἐν Θεσσαλίᾳ. Δὲν εἶχομεν ἄδικον λοιπὸν ἐπιβάντες πρὸ ἡμερῶν ὅτι τὰ κοκκινουγούλια μεθ' ὧν τὸσον στενὰ συνδέθη ἡ πολιτικὴ, ἔχουσι μέγα μέλλον ἐν Ἑλλάδι. Ἰδιαιτέρως ἡ χάριστη ἔκ τῆς εἰδήσεως ταύτης ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προβλέπων ἐκ τοῦ οἰωνοῦ ἐσοδεῖαν βουλευτῶν ἰδικῶν του, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἡς τὸ λιπαρὸν ἔδαφος παρήγαγε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν κ. Στεφανίδην.

Τὸ τελευταῖον κατόρθωμα τοῦ κ. Παραδαρμένου. Ῥαπισθεῖς κατ' αὐτὰς δεινῶς ὁ φιλήσυχος κ. Ζαχαρίας, μεταβαίνει εἰς φίλον του στρατιωτικὸν καὶ τῷ ζητεῖ συμβουλὴν τί νὰ πράξῃ.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρὸν, τῷ λέγει ὁ στρατιωτικὸς, καὶ πρέπει ἀναποφεύκτως νὰ χυθῇ αἷμα.

Ἐχεις δίκαιον! ἀπαντᾷ ὁ κ. Ζαχαρίας καὶ μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπιθέτει ἀμέσως δύο βδέλλαις εἰς τὴν ἀλγούσαν παρειάν του.

Ἄξιος

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μὲ ἀνακουρίζει νὰ ἐνασχοληθῶ ὀλίγον σήμερον περὶ ἐνὸς καλοῦ Ρώσου, — ἀφοῦ ἠναγκασθῆν τελευταῖον νὰ ἐνασχοληθῶ ὑπὲρ τὸ δέον ἰσως μὲ μωροὺς καὶ γελοίους γραϊκίλους.

Ἐκπληκτικὸς ἄνθρωπος αὐτός ὁ Κάουλθαρος! Εἶνε ἐκ τῶν ὠραιότερων τύπων τῆς θαυμασίας αὐτῆς μοσχουβιτικῆς φυλῆς, εἰς ἣν οἱ πάγοι τοῦ βορρᾶ φαίνονται δίδοντες τόσῃν θερμῇ καὶ τόσῃν ζωῇ. Τὸν ἐθξύμασα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν . . . εἰς τὸ Ἄστυ, καὶ θὰ ἠδυνάμην νὰ κάμω ἐπιτήδες τὸ ταξιδιὸν τῆς Βουλγαρίας μόνον διὰ νὰ ἴδω τὴν ἀντίθεσιν τῆς ὑπεροπτικῆς φυσιογνωμίας του πρὸς τὰς ἀποχαζωμένας μορφὰς τῶν Σταμπούλωφ καὶ τῶν Ρωδοσλάβωφ καὶ τοῦ ἀγερώχου στρατιωτικοῦ πιλικίου του τὴν περιέργον θέαν ἐν μέσῳ τῶν βουλγαρικῶν καλπακίων.

Ἄπλους ἔως χθὲς ἀκόλουθος γυμνασιῶν, γνωστὸς μὲν καὶ διακριθεὶς ἀλλὰ χαλνόμενος ἐν τῇ ἀπειρασίμῳ πληθύει τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτῷ στρατηγῶν τῆς πατρίδος του, δὲν εἶχεν ἀκόμη κάμῃ νὰ ἠχῆσῃ τὸ ὄνομά του τὸ τύμπανον τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς δημοσιότητος ἢ ἡ σάλπιγξ τῆς παγκοσμίου φήμης. Εὐρίσκειτο ἐν Γερμανίᾳ καὶ κατεγίνετο εἰς ἰδιαιτέρας μελέτας. Ἀλλὰ μία τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος του τὸν ἀνήρπασε καὶ τὸν κατέστησε τὸν ἥρωα τῆς ἐποχῆς. Ἐνεδύθη τὴν στολὴν του, ἐφόρεσε τὰ ὑψηλὰ του ὑποδήματα, ἐπέβη τῆς πρώτης ἀναχωροῦσης ἀμαξοστοιχίας καὶ εἰσέβαλε — c'est le mot — εἰς Βουλγαρίαν.

Παράδοξος ἐπιδρομὸς! Μόνος ἀπέναντι ὀλοκλήρου λαοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του. Δὲν ἔχει οὔτε στρατὸν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, οὔτε τὸ φρόνημα τοῦ τόπου ὑπὲρ αὐτοῦ, οὔτε συνδρομὴν οὔτε βοήθειαν οὐδαμῶθεν. Καὶ ἐν τούτοις, εἰς, φέρεται ἀπέναντι δύο ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐχθρικῶς διατεθειμένων αὐτῷ ὡς νὰ εἶνε εἰς τὸ σπῆτί του, ὡς διοικητῆς χώρας κατακτηθείσης, ὡς νὰ τῷ ἐκληροδότησεν ἐξ ἀπογραφῆς ὁ Βάττεμπεργ τὴν ἐξουσίαν. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἔχει μεθ' ἐαυτοῦ τὴν βούλλαν τοῦ Τσάρου καὶ πεντακοσίας χιλιάδας λοχῶν ὀπισθέν του ἐρχομένων. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει χρειάζεται βεβαίως μέγχα θράσος ὅπως φωνάζῃ τις, τὸσον δυνατὰ ὅσον αὐτός, διὰ νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης.

Τὸ θέαμα τῆς ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιουδεῖας τοῦ λ. χ. πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐπηρεασμῶν τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὲρ τῆς Ῥωσσίας, οὐδαμοῦ ὄφθη. Τοιαῦται ἐπεμβάσεις οὔτε ἐν Ἑλλάδι ἐγένοντο ποτέ. Καὶ διὰ νὰ ἐνοήσητε τὸ ἀλλόκοτον τοῦ πράγματος φαντασθῆτε μίαν στιγμὴν τὸν κ. Μοντολὸν μεταβαίνοντα ὅπως καλπονοθεύσῃ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἐν Λεβαδείᾳ ἢ τὸν κ. Ρουάτα ἀπερχόμενον νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν τῆς Ἐπιδάουρου Λιμνηρᾶς κατὰ τῆς εὐρείας περιφερείας!

ὑπὸ πολλὰς ὅμως ἄλλας ἐπόψεις τὰ βουλγαρικὰ αὐτὰ πράγματα εἶνε ὁμοιότατα πρὸς τὰ ἑλληνικὰ μας. Ὁ ἐν Σόφίᾳ πρόξενος τῆς Ῥωσσίας μισθώνει ἀγρότας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς τῆς δυνάμεώς του, ὅπως πρωθυπουργὸς μας τις ἔφερε Μεσσηνίους γεωργούς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς του. Συλλέγει δραπέτας τῶν

φυλακῶν καὶ Μαυροβουνίους, ὅπως ὁ κ. Τρικούπης: κατὰ τὴν περίφημον ἐκείνην ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως. Σιτίζει αὐτοὺς ἐν τῷ προξενείῳ, ὡς ἐδῶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολιτικῶν μας. Ἐξέρχονται ἐκεῖθεν, διενεργοῦσι διαδηλώσεις, ζήτω, βεγγαλικά, πυροβολισμοί, κακό, ὄλοι μαζί, κάτω εἰ φόροι, ὀνομαστικὴ κλήσις, κλπ. κλπ.!

Καὶ, ὅπως μὴ μείνῃ ὀπίσω ἡ Ἀγγλία, πρὸς ἀντιπολιτευσιν τῆς περιουδεῖας τοῦ Κάουλθαρος, περιοδεύει ὁ λόρδος Ῥάντολφ Τσούρτσιλ ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλάς. Ταξειδεύει ὁ ρώσος στρατηγὸς διὰ νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς ἐκλογεῖς, ταξειδεύει καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας διὰ νὰ διεγείρῃ τοὺς καγκελλαρίους. Καὶ μεταβάλλεται ὁ μεθῶν μείραξ, ὡς τὸν ἀπεκάλεσεν ὁ Γλάδστον, εἰς Λόρδον Σουρτοῦκην — (Spencer γαλλιστί = σουρτοῦκον, κολόβιον, ὑπενδύτης, ἔνδυμα κεκομμένον κυκλοτερές περὶ τὴν ζώνην) καὶ περιοδεύει. Ἀλλ' ἡ περιοδεῖα του ὁμοιάζει παρὰ πολὺ πρὸς τὰ περίφημα ταξειδία τοῦ κ. Τρικούπη εἰς Πελοπόννησον. Δὲν λείπουν παρὰ αἱ μαῦραι σημαῖαι τῆς Τριπόλεως.

Καὶ ὁ Βίσμαρκ; ὁ ἀπομωρανθεὶς δειδικαίωται! ὁ μέγχα κωμωδὸς κατήντησεν ἐν τῇ παιζομένῃ σήμερον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην φάρσα ἀπλοῦστατος . . . Κωστᾶκης.

Ἀλλ' οὕτως ἢ ἄλλως ἢ ὀχληρὰ αὕτη φάρσα πλησιάζει ἐπὶ τέλους εἰς τὴν λύσιν τῆς. Ἡ ἡμέρα τῆς συγκλήσεως τῆς Μεγάλης Συντακτικῆς προσεγγίζει καὶ ὄλοι προετοιμάζονται διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶσιν ἀπαράσκευτοι κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν δοθῇ τὸ ἀποφασιστικὸν κίνημα καὶ ἀρχίσῃ ἡ σοβαρὰ πλέον τραγωδία. Καὶ ἡμεῖς; Ἡμεῖς ἀκούμεθα λουόμενοι εἰς τὰ ἡδυπαθῆ κύματα τῆς θερμῆς ἀτμοσφαιρᾶς μας καὶ ἀπολαμβάνοντες τῆς ἐξαισιοῦ διανεύσεως τοῦ μάγου αὐτοῦ οὐρανοῦ μας, ὑπ' ὃν ἐγείρεται ὁ Παρθενῶν καὶ ὑψοῦται ἡ Ἀκρόπολις (δέκα λεπτάσσά!!)

Κράκ

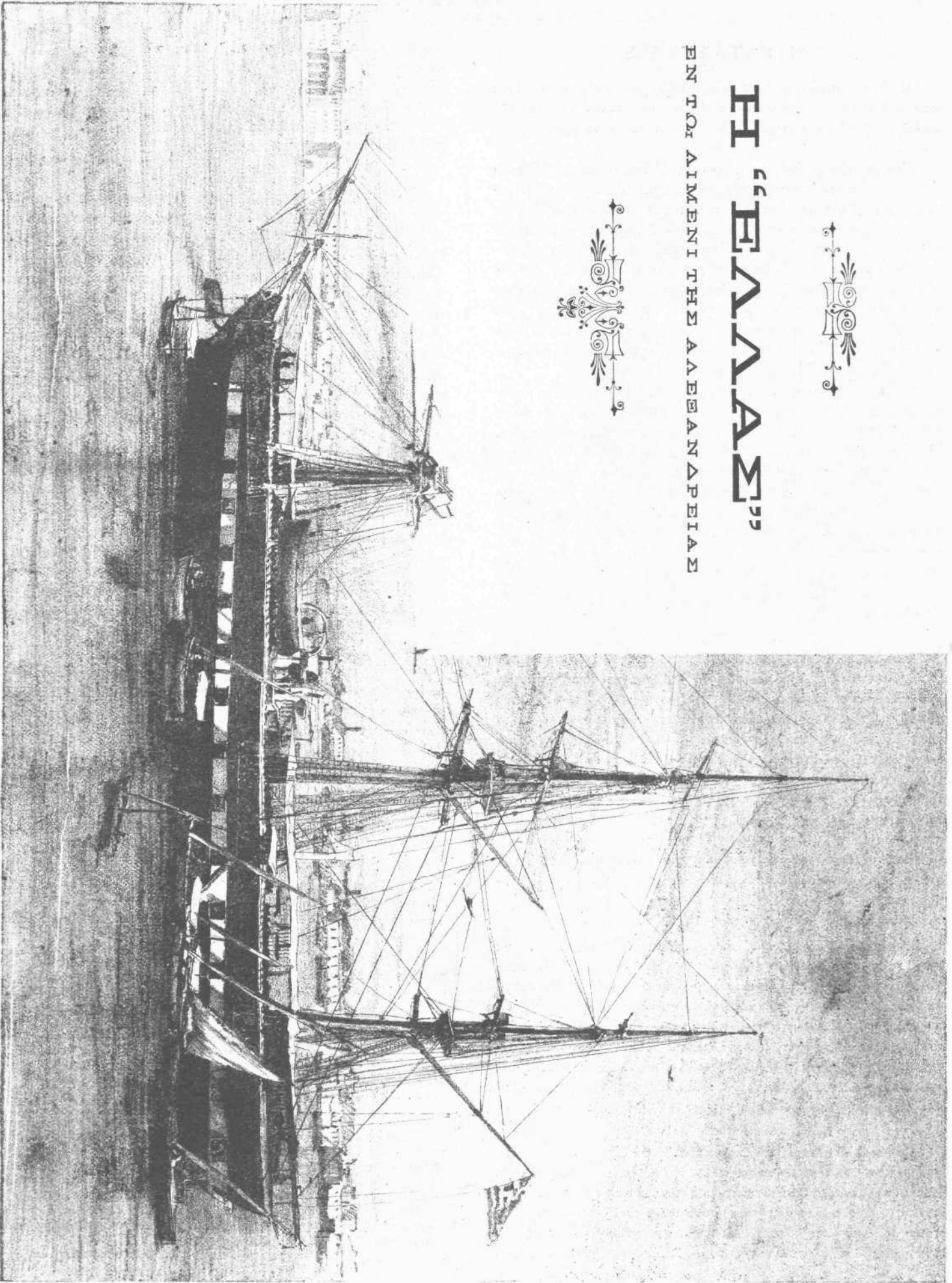
ΧΑΛΙΚΕΣ

Λίαν ἀξιοσημείωτος καὶ σπουδαιότατη εἶνε ἡ συνέντευξις, ἣν ἔλαβε τελευταῖον ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων μετὰ τινος τῶν συντακτῶν τοῦ Φιγαρώ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν. Ἡ πολιτικὴ αὐτῆς σημασία ἰδίως οὐδένα βεβαίως λαμβάνει.

Καὶ τί δὲν εἶπε πρὸς τὸν συντάκτην αὐτοῦ τοῦ Φιγαρώ! Τῷ ὁμίλησε περὶ τῶν Παρισίων, περὶ τῶν θεάτρων, περὶ τῶν βουλευτῶν, περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, περὶ τοῦ κ. Δαμαλά, περὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἀκόμη. Τῷ περιέγραφε τὰς ἐντυπώσεις του, τῷ ἀφηγήθη ἀνέκδοτα, τῷ διηγήθη ἀναμνήσεις, τὸν ἐξαίρουν δι' εὐφυλογιῶν καὶ τῷ ἀνεκρίνωσε μυσίας παρατηρήσεις. Ἐν ταῦτα πάντα εἶνε ἀληθῆ, λάβωμεν δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων συνευθύνων ἃς ἔλαβε μετ' ἄλλων ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Παρισίοις διαμονῆς του, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ θαυμάσωμεν τὴν ὀλιγολογίαν του . . . ὅταν εὐρίσκειται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐξοθαύμαστον μάλιστα εἶνε τὸ μνημονικὸν τοῦ Βασιλέως. Ἐνθυμῆται καὶ ἀπρόβητος λεπτομερῶς πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ Φιγαρώ ὅλα τὰ θεαματικὰ ἔργα, ὅσα ἔτυχε νὰ ἴδῃ πρὸ 23 ὅλων ἐτῶν, τῷ 1863, ὅτε πάλιν διέβαινε τῶν Παρισίων. Ἀμφίβολον ὅμως εἶνε ἂν μ' ὅλον αὐτὸ τὸ θαυμάσιον μνημονικὸν θὰ ἠδύνατο μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας νὰ ἐνθυμῆθῃ καὶ ν' ἀπαριθμῆσῃ πρὸς τὸν μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενον καὶ ὅλας τὰς κατὰ τὸ ταυτόχρονον ἀκριβεῖς διαστάσεις τῆς βασιλείας του συμβάσας ἐν Ἑλλάδι ὑπουργικὰς κρίσεις.

Ἐδοκαθαριστής

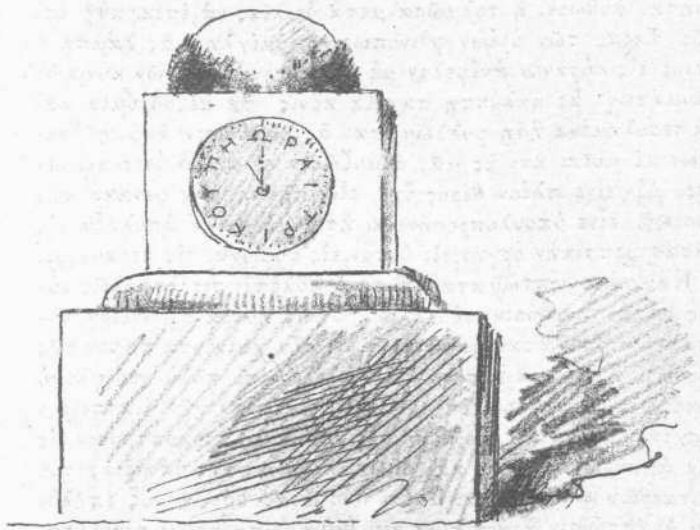

ΕΝ ΤΩ ΑΙΜΕΝΙ ΤΗΣ ΑΛΒΕΑΝΔΡΕΙΑΣ

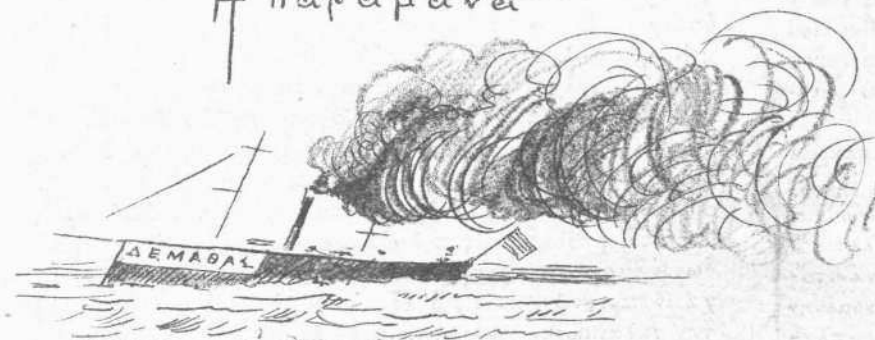
Η "ΕΛΛΑΣ"

Η παραμύθη

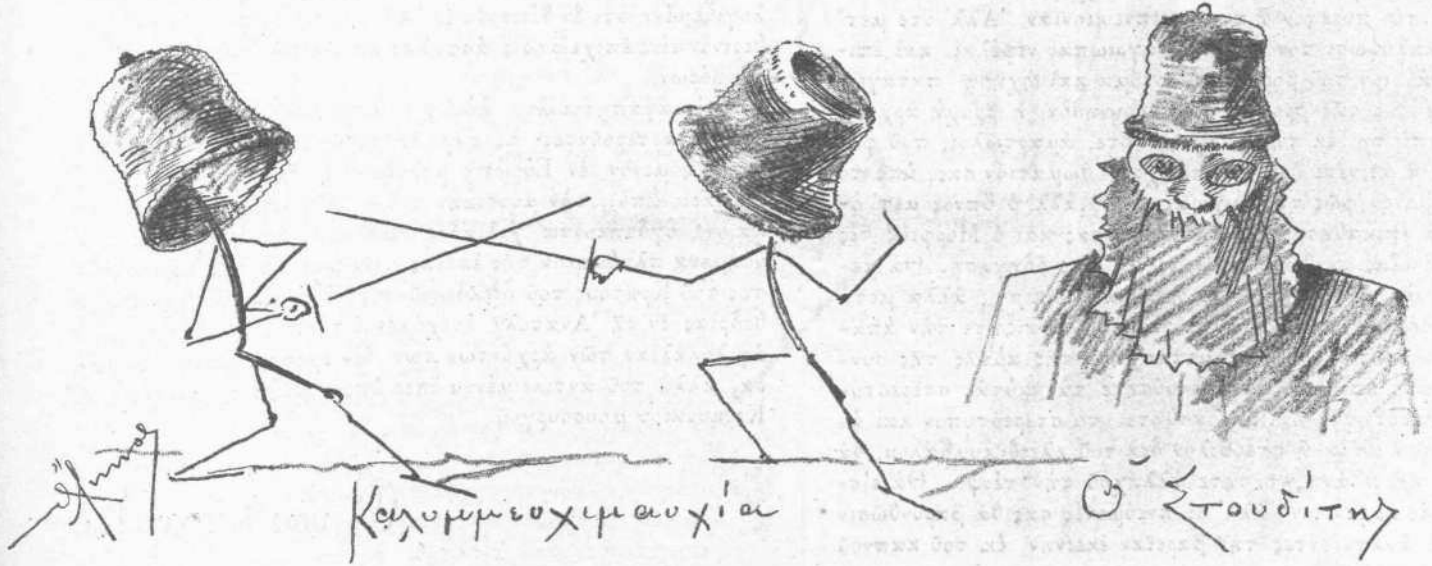
Γιὰ νὰ μανήθουν οἱ ὑπουργοὶ τὰ συμφέροντα τῶν

Ὁλὸς αὐτὸς ὁ καπνὸς δι' ἐν σιγαροχάρτον!

Μηχανογραφίαι

Κελομεσοχημαχία

Ὁ Στουδίτης

ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

"Ας ἀνατέλλῃ καθ' ἐκάστην αἰθρία ἢ ἡμέρα. "Ας διαλύηται αὐθωρεῖ ἢ τολμῶσα μετὰ δειλίας νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τῆς ἀρκῆς τῶν ὀρέων φθινοπωρινῆ ὀμίχλῃ· ἄς λάμπῃ ὁ ἥλιος εἰς οὐρανὸν ἀνέφελον μὲ ὄλην τὴν ζέσιν τῶν κυνικῶν καυμάτων· ἄς καλύπτῃ πχγεῖτα κόνις τὰ πεζοδρόμια καὶ τὰ σεσυλημένα ἤδη φυλλώματα· ἄς βομβῶσιν ἀκόμη θρασεῶς αἱ μυταὶ καὶ ἄς μᾶς ἐκμυζῶσιν οἱ αἰμοδιψεῖς κῶνωπερ. Δὲν εἶνε πλέον θέρος ὄχι, εἶνε πλάνη, εἶνε φενακὴ τῆς φύσεως, εἶνε ὑπουλοπροσήνεια, ἥτις μέλλει ν' ἀπολήξῃ εἰς καταστρεπτικὴν ὀργήν, εἰς ὑτόν, εἰς τυφῶνα, εἰς κερκνοῦς.

Καὶ τὰ συμπτώματα ταῦτα διαβλέπει τις ἀσφαλῶς εὐθύς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅστις ἡμέρᾳ τῆ ἡμέρᾳ νοσταλγῶν βυθίζεται ταχύτερον εἰς τὸν χαινοντα τάφον τῆς δύσεως. Χωρὶς νὰ μεσολαβῆσῃ πλέον ἐπὶ πολὺ τὸ γλυκὺ λυκόφως, τὸ σκότος ἐπεκτείνεται ἐπὶ τὴν γῆν διασπείρον νοσηρὰν ὑγρασίαν· δειλοὶ τινες ἀστέρες προκύπτουσιν εἰς τὸν ἀκαυρὸν οὐρανὸν καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐταιρίας τοῦ φωταερίου ἐνθυμοῦνται μετὰ δύο ὥρας ὅτι ἡ νύξ ἐπῆλθε καὶ ἀνάπτουσιν ἀραιὰ τινα καὶ θολὰ φῶτα, ἅτινα φαίνονται ὡς ὀφθαλμοὶ μωπαζῶντες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑγρᾶς λεπτῆς νυκτερινῆς ὀμίχλης. Εἰς τὰς πλατεῖας σιγῇ καὶ ἐρημίᾳ· αἱ εὐθυμοὶ θορυβῶδεις συναθροῖσαι ἐληξάν· οἱ ἐπιθῆρες τῶν τελευταίων πυροτεχνιῶν ἐσθῆσθησαν ἐντός τοῦ σκότους, οἱ τελευταῖοι ἤχοι τῶν μουσικῶν συναυλιῶν ἐβυθίσθησαν εἰς τὴν σιγὴν. Εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Στύλων ἐπεκτείνεται πένθιμος νέκρωσις· τὰ θεάματα ἐτελείωσαν ὄλα· ἀμυδρά τινα μόλις λάμπουσιν ἀκόμη εἰς τοὺς ἐτοιμοθανάτους κήπους. Δονεῖται κάτι τι ἐν τῷ αἰθέρι· μήπως εἶνε ἡ ἀπήχησις τοῦ δημοτικωτάτου καταστάντος ἀθαναίου ἄσματος τῆς Κλαίρης: Un jour, en quittant la terre pour l'océan; "Οχι, εἶνε τὸ κόσμος τῶν βατραχῶν, μόνων κατοικῶν τῶν τελεμάτων τοῦ Δαμνακηνοῦ.

Ποῦ θὰ ὑπάγητε νὰ διέλθητε τὰς ὥρας σας, ὦ μακάριοι τῶν Ἀθηνῶν κάτοικοι; ποῦ θὰ τὰς διέλθητε σεῖς ἰδίως, νεήλυδες φοιτηταί, οἱ ὄνειροπολῆσαντες τὴν πρωτεύουσιν ὡς τύπον θαυμασίων ἡδονῶν, ὡς ἐνδιακίτημα θελακτικῶν καὶ ἀνευρίσκοντες ἐν αὐτῇ τὴν αὐτὴν καὶ εἶτι χείρονα συγγνώμητα τοῦ ἀπερίττου ἐπαρχιακοῦ βίου, ἐπιβουνομένην μὲ δαπάνην πολλαπλασίονα; Ὅθὰ τὰς διέλθητε περιπλανώμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς ἀναπνέοντες τὰς δολοφάνους ἀναθυμιάσεις τῶν καὶ ἐκτιθέμενοι εἰς τὸν ὑπουλον νυκτερινὸν ἀέρα τοῦ φθινοπώρου; "Εστω· ἐπιχειρησάτέ τον ἂν δὲν φοβῆσθε τὸν πυρετὸν ἢ τὴν περιπνευμονίαν. "Ἄλλ' ὅτε μετ' ὀλίγον καλύψωσι τὸν οὐρανὸν ἀγριωπαὶ νεφέλαι καὶ ἐπιπνεύσῃ ἀγριὸν τοῦ βορρᾶ τὸ πνεῦμα καὶ ἠχῆτῃ παταγῶδης ὁ κρότος τῆς βροντῆς καὶ κρουνηδῶν ἢ βροχῇ ἀρχίζει νὰ καταπίπτῃ ἐκ τῆς στέγης, τότε, ἀμαρτωλοὶ, ποῦ φύγετε; Ὅθὰ μέινετε εἰς τὸ πενιχρὸν δωμάτιόν σας, ὑπὸ τὸ ἐξηντλημένον φῶς τῆς λυχνίας σας; ἀλλ' ὁ ὕπνος μετ' ὀλίγον θὰ ἐπικαθῆσῃ τῶν βλεφάρων σας καὶ ὁ Μορφεὺς τίς οἶδεν εἰς οὐκ πενθίμουσ χῶρας θὰ σὰς ὀδηγήσῃ. Ὅθὰ μεταβῆτε εἰς τινα συγγενικὴν ἢ φιλικὴν οἰκίαν; ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην φιλίαν ἀφοῦ παίζητε τὴν ἀπαραιτήτων κοτζῆλιαν, ἀφοῦ μετάσχητε τῆς αὐτῆς τῆς συναστροφῆς παιδιᾶς, ἀφοῦ ἀκούσητε τὰς αὐτὰς στερεοτύπους ἀστειότητας καὶ ἀκροασθῆτε τὸ στερεοτύπον καὶ ἀναλλοίωτον ἄσμα ἢ στρόβιλον διὰ τοῦ κλειδοκυμβάλου, θὰ πληζετε καὶ θ' ἀναζητήσητε ἀλλαγῆ τὴν τέρψιν. Ὅθὰ εἰσέλθητε εἰς καφενεῖον· ἀλλ' οἱ πνεύμονές σας θὰ βαρυνθῶσιν ἐν τάχει ἀναπνέοντες τὴν βαρεῖαν ἐκείνην ἐκ τοῦ καπνοῦ

ἀτμόσφαιραν τὰ ὧτά σας θὰ βαρυνθῶσι ν' ἀκούωσιν ἀενάως τὸν βορβορυγμὸν τῶν ναργιλέδων, τὰς σπαρκατικὰς κραυγὰς τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὸ πνεῦμά σας θ' ἀηδιάσῃ τὰς αἰωνίους πολιτικὰς συζητήσεις. "Ἡ θ' ἀνέλθητε εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα διὰ νὰ δηλητηριάσητε τὸν στόμαχον διὰ τοῦ κιτρινωποῦ ἀηδοῦς ποτοῦ, ὅπερ θὰ σὰς προσφέρωσιν ἄσμενα καὶ ἐλεεινῶς ἐψιμμοθυωμένα γύναια καὶ νὰ ὑποβᾶλητε τὸ βαλάντιόν σας εἰς τρομακτικὴν ἀρκαίμαξιν χάριν τῆς διασκεδάσεως ταύτης;

"Ἐν θέατρον; . . δὲν ὑπάρχει ἔν θέατρον; Αὐτὴ ἡ ἐρώτησις ἢ θλιθερά, αὐτὸ τὸ παρὰπνον μὲ ἔκφρασιν ἐνδομύχου ἀγκνακτικῆσεως ἐκφέρεται ἀπὸ μυρία χεῖλη, εὐθύς ὡς ἡ πρώτη τῆς κακοκαίριος ἐκδήλωσις σπαργίαση τὰ ὑπάρχεια θεάματα καὶ σημειώση τὴν ἔναρξιν τοῦ μακροῦ, τοῦ κατηρῶς, τοῦ ἀνυποφόρου ἀθηναϊκοῦ χειμῶνος. Αὐτὴν τὴν φράσιν ἀρπάζουσιν ἀμέσως αἱ ἐφημερίδες καὶ τὴν ἀναμασσῶσι στερεοτύπως κατ' ἔτος. Αὐτὴν τὴν ἐποχὴν πάντοτε ἐξεγείρεται ἡ ἀγκνακτικῆσις τοῦ δημοσίου, ἐκφέρονται ἀραὶ, τακτανισμοὶ, προτεινοῦνται σχέδια, δημοσιεύονται σκέψεις· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα πάντοτε μένει ἐν καὶ ἀναλλοίωτον: Θέατρον δὲν ὑπάρχει, θέατρον δὲν ἀνεγείρεται, τὸ μέγα οἰκοδόμημα τοῦ νέου θεάτρου μένει πάντοτε πένθιμον ἐρείπιον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Τραπέζης, καὶ τὸ ἄλλο φρικαλέον ἐρείπιον τὸ καλούμενον χειμερινὸν θέατρον χαίρεκακῶς ἐξκολλουθεῖ νὰ προσφέρῃ τὴν δυσώδη καὶ θανατηφόρον φιλοξενίαν του εἰς τὸ ἀραιὸν δημόσιον ὅπερ ἔχει τὸ θάρρος νὰ συρρέῃ διὰ ν' ἀκούσῃ τοὺς Μολωράδες ἢ τὸν Ροκαμβόλ ἀπὸ σκηνίτας ἠθοποιούς.

"Ὅχι, τακτιπῶροι τῶν Ἀθηνῶν κάτοικοι, θέατρον δὲν ὑπάρχει. "Ἐχον θέατρον ἡ Σύρος, αἱ Πάτραι, ὁ Πύργος, ἡ Κέρκυρα, ἡ Ζάκυνθος, τὸ Ἀργιστόλιον, ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα δὲν ἔχει. Πικτωλὸς χρυσοῦ ἐχούθη ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους χάριν ἀνωφελῶν ἔργων, ἀλλ' ἡ ἀτυχῆς τοῦ βασιλείου πρωτεύουσα δὲν ἐπιοικονοδοτήθη ἀκόμη μὲ ἔν θέατρον. Ὁ μέχρι παραφροσύνης ἄσματος δῆμος Ἀθηναίων ἀφοῦ ἐσπατάλησεν ἑκατομμύρια, ἐπιληθῆεις τῆς ἀνιδρώσεως θεάτρον, ἀπέληξεν εἰς πολυδάπνον ἔκτρωσιν. Οἱ μεγάλῳδωροι ὁμογενεῖς προσφέρουν τὴν περιουσίαν των πολλὰκις χάριν περιττῶν, κανεῖς δ' εἰς αὐτῶν δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐλεῆσῃ τὴν τακτιπῶρον πρωτεύουσιν μὲ ἔν θέατρον. Καὶ ὅ,τι δὲν ἐπραξεν ἡ ἀκηδία καὶ ἡ ἀφιλοκαλίξις τῶν ἀρχῶν, ἡμέλησεν ἐπίσης νὰ πράξῃ ἡ ἰδιωτικὴ κερδοσκοπία, ἡ τολμηρῶς ἀφιεμένη εἰς ριψοκινδύνους ἀλλὰς ἐπιχειρήσεις καὶ μὴ ἀναλογιζομένη ὅτι ἐν θέατρον ἐν Ἀθήναις χειμερινὸν ἄμα καὶ θερινὸν εἶνε ἐπιχειρήσεις ἀσφαλῆς καὶ ἐκ τῶν μάλιστα προσοδοφόρων.

Διὸ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἀπελπισθῶμεν καὶ ἐφέτος, καὶ ἐγκατεροῦντες ἄς συγκατατεθῶμεν ν' ἀκούσωμεν τὸ θαυμαζόμενον ἐν Εὐρώπῃ μελόδραμα τοῦ ὁμοεθνοῦς μας Σαμάρα ἀπὸ...τὴν μουσικὴν τοῦ κ. Καίσαρη. Καὶ εἶνε δικαίον· ὀγδοήκοντα χιλιάδες κάτοικοι, ἀποτελοῦντες τὸν νοήμονα πληθυσμὸν τῆς ἐστίας τῶν φώτων, τῆς πρωτεύουσῆς τοῦ Κράτους τοῦ διεκδικούντος δικαιώματα πρωτοκαθεδρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀνεχόμενοι τόσην ἀγκισθησίαν καὶ ἀφιλοκαλίξιαν τῶν ἀρχόντων των δὲν ἔχουσι χρεῖαν Σαμάρα, ἀλλὰ τοῦ ἀντικειμένου ὅπερ ὑπενθυμίζει τὸ ὄνομα τοῦ Κερκυραίου μουσουργοῦ.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

"Ας μὴ ταρχθῇ ἡ σύνταξις τῆς φίλης συναδέλφου Ἐφημερίδος νομίζουσα ὅτι θὰ τῆς κάμωμεν ἀντιπολιτίτισιν. Δὲν πρόκειται περὶ τῶν πινακίδων τῆς, ἀλλὰ περὶ τῶν πινακίδων . . τῶν ὁδῶν μας.

Διότι πινακίδας ὠνόμασε τὸ δημοτικὸν ἡμῶν συμβούλιον τοὺς εἰς τὰς γωνίας τῶν δρόμων ἀναρτηθέντας τερεκέδες, ἐφ' ὧν ἐγράφησαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνύμων ὁδῶν μας.

Καὶ οὕτως ἐθαπτίσθησαν ὑπερτρακόσιοι σχεδὸν δρόμοι καὶ παύει πλέον — ὅταν μάλιστα τεθῶσι καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν οἰκιῶν — ἡ παλαιὰ ἐκείνη καὶ πατροπαράδοτος συνήθεια τοῦ ὀδηγεῖν τινα πρὸς εὐρεσιν τοῦ μέρους ὅπερ ζητεῖ διὰ τῆς ὑποδείξεως διαφόρων γεωλογικῶν ἢ βοτανικῶν σημειῶν καὶ αἴρεται ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ μομφὴ τοῦ ἀπολιτίτιστου, ἣν ἐπέροψεν ἐσχάτως καθ' ἡμῶν ὁ περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα γερμανὸς Ἐδουάρδος Ἐγγελ γράψας ὅτι ἡ ἔλλειψις ὀνομάτων τῶν ὁδῶν φανερόναι ἀπολιτίτιστον πῶλιν.

Εἶνε φυσικώτατον ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐφρόντισε νὰ εὐλογῆσῃ ὡς ὁ Χριστὸς κατὰ πρῶτον τὰ γένειά του. Οὕτω θὰ ἔχωμεν ὁδὸν Φιλήμορος, ὁδὸν Καλλιφρονᾶ, Κοῦζη, Λάμπρου, Μίρωος, Ζαχαρίου. "Ας δικαιολογῶνται ὅτι ἡ τοῦ Καλλιφρονᾶ ἀνήκει εἰς ἄλλον ὁμώνυμον, ὅτι ἡ ὁδὸς Φιλήμορος ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχαῖον κωμικόν, ὅτι ἡ ὁδὸς Μίρωος ἀφιεροῦται τῷ ἀρχαίῳ νομοθέτῃ καὶ ἡ Ζαχαρίου τῷ διασημῷ ἀρκατωλῷ Ζαχαριῆ. "Ας προφασίζονται ὅτι ἡ πινακὶς τῆς ὁδοῦ Λάμπρου φέρει κάτωθεν καὶ τὸ Κατωρῆ ἢ ὅτι διὰ τῆς ὁδοῦ Κοῦζη(ρου) ἠγνόνουν νὰ τιμηθῶσι τὸν γάλλον φιλόσοφον. Ὁ λάος δὲν θὰ πιστεύσῃ ποτὲ ὅτι ταῦτα εἶνε ἀμικτα ἐγωῖσμοῦ ἢ προσωπικοῦ συμφέροντος.

"Ἄλλα περίεργα μᾶς ἀποκαλύπτουν αἱ νέαι πινακίδες. Εἰς τὸν τοῖχον τῆς οἰκίας Δεληγιάννη ἠξεύρετε τι ὄνομα φέρεται; Ὅδοσ Νικηφόρου. Οἰωνὸς ἀρά γε ἡ εἰρωνεῖα; "Ὅχι. Κατάλληλος χαρακτηρισμὸς μόνον. Ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ δὲν ἤρμοζεν ἢ τὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ κωμικοῦ ἠθοποιοῦ μας. Ἡ ὁδὸς ἐν ἡ κατοικεῖ ὁ ἐκ Μολάων περιπυστος πολιτευτῆς ὀνομάσθη ὁδὸς Τρικουπῆ. Ἡ ὁδὸς ἐν ἡ ὁ οἶκος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁδὸς Μαυρομιχάλη. Μὰ συμβιβάζονται αὐτά; Ἡ μονοετῆς θητεία δύναται νὰ συμβῶσῃ μὲ τὴν διετῆ; Ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα πρὸς τὰ δυσώνυμα τοῦ Φωταερίου οἰκῆματα ὀνομάσθη ὁδὸς ἱεροδόλου. Ἐπὶ δὲ τῆς οἰκίας γρηναίου τινος καθηγητοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς διαφοροτρόπους περὶ τῆς νεολαίας μερίμνας του ἡ ἐπιγραφή ὁδὸς Ἀλιβιάδου.

Καὶ τελειῶμεν. Ἡξεύρετε διατὶ ἤργησε τόσον καιρὸν ἡ ἔγκρισις τῆς ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν. Διότι ὁ γορτύνιος πολιτικὸς ἰδῶν τὸν χάρτην καὶ διακρίνας τὸν οἶκόν του περιστοιχόμενον ὑπὸ ὁδῶν φερουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν Βούλγαρον, Κομμουνδούρου, Δεληγιώργη ἐβουλήθη νὰ μεταθέσῃ ἐκεῖ τὸ ὄνομα τῶν ἐαυτοῦ προπατόρων ἀπὸ τῶν πέριξ τοῦ Πολυτεχνείου, ἵνα οἱ Ἀρχάδες ἄνδρες βλέποντες τοῦτο νομίζωσιν ὅτι τὸ ἰδικόν του ἐτέθη ὄνομα πρὸς τιμὴν. Καὶ ἐνῶ συνέτασσε τὰς διακοινώσεις κατεγίνετο

νὰ συντάσῃ καὶ νέον σχέδιον ὀνοματοθεσίας τῆς πόλεως μεταθέτων τὰς ὁδοὺς ὅπως τοὺς ἐπάρχους καὶ δημοδιδασκάλους. Εὐτυχῶς ἡ 30 Ἀπριλίου διέκοψε τὰς μελέτας του καὶ ἔχομεν πλέον πλήρες, ὡς συντελέθη, χάρις εἰς τὰς γνωστὰς μηχανορραφίαις, τὸ σχέδιον τῆς ὀνοματοθεσίας τῶν ὁδῶν μας.

Ἀθηναῖος

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

"Ἐν θερμῷ θαυμαστῇ τοῦ "Ἀστῆος." Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὰ συγχαρητήρια καὶ διὰ τὰς συμβουλὰς. Ἐν πολλοῖς ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ὁ χρόνος καὶ ἡ εὐδοκίμησις ἐνὸς φύλλου κυρίως βελτιοῦσι καὶ προάγουσιν αὐτό. Ἄλλως τε ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν μὲ τὴν ἀτέλειαν τῶν τεχνικῶν μέσων καὶ τὰς μυρίας ἄλλας ἐλλείψεις ὄλα εἶνε ἐν τῷ δημοιουργεῖσθαι. Ὡς πρὸς τὸν χωρισμὸν ὅμως τοῦ γελοιογραφικοῦ ἀπὸ τοῦ φιλολογικοῦ μέρους δὲν συμφωνοῦμεν, διότι τοῦτο συνήθως πρέπει νὰ γίνεται εἰς μεγάλα φύλλα, πολὺ μείζονος ἐκτάσεως καὶ χώρου τῶν τοῦ "Ἀστῆος" μὲ τὰς στενάς ὀκτώ του σελίδας. — Ἀραβι. Πολὺ μαύρες, ὡς τὸ χρώμά σας, μελαγχολίας καὶ πολὺ ἀκαταστάτου καὶ ἐνοίας καὶ στιχογραφίας. Ἐνομίζομεν ὅτι ἀνεγινώσκουμεν πρᾶγματι . . . ἀραβικά. — Σνδρομητῆ Πάτρας. Τὰς αὐτὰς ἐρωτήσεις ἀπευθύνετε μὲχρι τοῦδε εἰς πάσας τὰς ἐφημερίδας ἐνταῦθα, ἀλλ' οὐδεμία σὰς ἀπήνησε. Διατὶ θέλετε νὰ ὑποβάλετε ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τὸ μαρτύριον; Τοῦλάχιστον ἂν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἴσετε συνδρομητῆς! Ἐντούτοις δυνάμεθα νὰ σὰς δώσωμεν εἰς ἀπάντησιν μίαν πληροφορίαν: Ἀπευθυνθε εἰς τὴν Ἐφημερίδα. — Ψευδωνύμῳ. Μᾶς ἐκάματε ν' ἀηδιάσωμεν ὄλα τὰ φροῦτατά ὅποια ἀναφέρετε. — Νικηφόρῳ. Σὰς ἀπαντῶμεν ἐκ τοῦ συστάθησθαι δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς ἀπαντήσωμεν εἰς ὄλα διὰ μιᾶς. Ν. Ζ. Χαλκίδα, Μ. Θ. Τ. Α. Τ. Μ. Ν. Τ. Ἀργιστόλιον, Φ. Δ. Μ. Κέρκυραν, Ν. Π. Ἰθάκη, Μ. Ν. Κ. Πύργον, Π. Α. Σ. Σάμνη Κεφαλληνίας, Ζ. Α. Λαμία, Σ. Α. Α. Ξάνθη, Ε. Π. Μελέτην, Μ. Ὀδησσόν, Β. Σ. Σύρον, Μ. Μ. Μελιτοπόλιν, Κ. Γ. Γαλάτσιον, Δ. Μ. Σκόδραν, Ε. Ζ. Ζάκυνθον. Παρακαλοῦμεν ἐπιταχύναι ἐκκαθάρσιον πωλήσεως μὲχρι ἀριθ. 54. Εἶνε ἀνάγκη. Σταλέντα ἐλήφθησαν. — Χ. Α. Λαμία. Λεύκωμα ἐστάλη. — Κωνσταντινούπολιν, Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Φύλλα Ῥωμηοῦ καὶ ἀπάντησις προσεχῶς.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

Table with 2 columns: Title and Price. Includes 'Απαρτεζόμενοι ἐκ 55 φύλλων' and 'ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 12'.

Ἀπευθυντέον πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ (Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας ὁδὸς Σταδίου).

Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΥ ΑΝΑΤΑΟΡΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

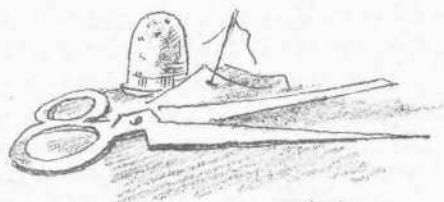
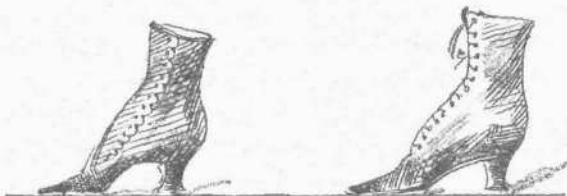
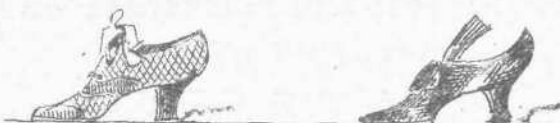
Ἐξεδόθη ἐκ τῶν καλλιτεχνικῶν πιστηρίων Ἀνίστη Κωνσταντινίδου καὶ πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς. Εὐρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας καὶ εἰς τὰ καταστήματα Ἀνίστη Κωνσταντινίδου.

Κ. ΦΩΣΤΗΡΑΣ

Εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν τῇ Ὁδῷ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς. Ὑποδήματα τεχνικώτατα. Ταχύτης προσοχῆς, λεπτότης, μετριότητος τιμῶν. Τὰ ἐκλεκτότερα δέρματα, τὰ καλλίτερα ἐλαστικά, καὶ ἡ διακριτικώτερα ἐργασία.

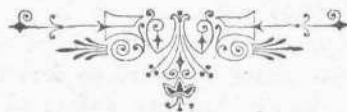
ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

Γ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΠΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΟΕΠΗΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ἡ καλλιτεχνικώτερα φαλὶς τῶν Ἀθηνῶν καὶ συγχρόνως ἡ εὐθηνότερα σχετικῶς. Ἄν μεταξὺ τῶν περιπατητῶν τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἢ τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν Στύλων διακρίνητέ τινα διὰ τὴν κομψότητά του, βεβαιωθῆτε κατὰ τὰ τρία τέταρτα ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Σωτήρχου. Ὡς ὁ Brillat Savarin ἀνήγαγεν εἰς ἐπιστήμην τὸ τρώγειν, οὕτως ὑπάρχουσι καὶ βράπτει, ὅστινες, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Σωτήρχος, ἐκμανθάνουσιν ὡς ἐπιστήμην τὴν τέχνην τοῦ ἐνδύειν.

Σωτήρχος